

Linnamon ylilyönti¹

KAUKO ARONEN

Kaupunkitutkimuspäällikkö

Suomen Kuntaliitto

Professori *Jussi Linnamo* arvostelee rankoin termein allekirjoittaneen VATT vuosikirjan B-osassa ilmestynyttä artikkelia. Monen muun artikkelin kohdalla Linnamo – aivan oikein – vaikenee tai sivuuttaa ne yhdellä virkkeellä, jos hän ei ole riittävän perillä artikkelien teemoista. Kaupunkipolitiikan kehitystä ja tasoja kuvaavan artikkelini arvostelija sen sijaan teilaa perusteellisesti. Jokin teemassa, käsittelytavassa tai muuten on aiheuttanut yllykkeen perusteettomaan teilaukseen tässä tapauksessa. Arvosteluhan on muuten suurelta osin miellyttävää luettavaa.

Arvostelija ei silmin nähden tunne eikä anna arvoa kaupunkipoliittisen keskustelun yhteydelle, johon artikkeli on tarkoitettu. Suomessa välitsee professori *Leo Jacobsonin*² termein anti-

urbaani ilmapiiri, jossa mikä tahansa toiminto, jos se vain voi sijaita hajallaan, pitääkin sijaita hajallaan ja sen hajasijoittamiseen nähdään perustelluksi käyttää yhteiskunnan resursseja. Suomessa ei siis ole ymmärretty kaupunkimaisuuden hyviä puolia. Näitä kaupungit itse viljelevät ja niitä on siihen syytä kannustaa.

Artikkelin tarkoitus, mikä artikkelissa kyllä ilmaistaan, on Suomessa toteutetun kaupunkipolitiikan arvioinnin yhteydessä eritellä, mistä kaupunkimaisuuden hyvät puolet – nykyään niin paljon puhuttu innovatiivisuus – muodostuvat. Tässä tarkoituksessa artikkelissa on tyylikeinona käytetty toistuvasti samaa ilmaisutapaa: kokonaisuutta hyödyttävää³. Toistossa on kyse siis tyylikeinosta – oppimestarimaisesta ja kömpelöstä eli siis ehkä epäonnistuneesta, mutta kuitenkin vain tyylikeinosta.

Arvostelija voisi kysyä, miten artikkeli omista pyrkimyksissään onnistuu. Kirjoittajaa kiin-

¹ Kirjoittaja on hallintotieteiden lisensiaatti pääaineena aluetiede. *Kauko Aronen* on virkavapaalla Suomen Kuntaliitosta ja tekee VATT:ssa tutkimusta alueiden välisestä tasauksesta kaupunkipolitiikan näkökulmasta.

² Suomen Kaupungistuminen, Suomen Kaupunkiliitto 1992.

³ Yhteensä 7 kertaa yksin kappalein laskien. Se, että arvostelija liioittelee luvun 14:ksi, kuvaa arvostelijan jostakin syystä tämän artikkelin kohdalla tekemää ylilyöntiä.

nostaa esimerkiksi arvostelijan käsitys siitä, onko kuvaus Suomen kaupunkipolitiikan kehityksestä ja painottumisesta oikea vai väärä.⁴ Tavoitteiden saavuttamisessakin on varmasti puutteita, mutta arvostelija voisi sanojen laskemisen sijaan yrittää omaksua myös tämän artikkelin kohdalla rakentavamman otteen ja todeta siihen tapaan, että tarkoituksena ja tilaus ovat varmaankin nykyisessä Suomen tilanteessa merkittäviä, mutta paremman tuloksen niiden tavoittelussa saisi tällä tai tuolla tavoin.

Todetessaan, että lukija jää kysymään ovatko kaikki kaupunkien keinot kaikissa tilanteissa ja kaikkialla yhtä suuressa määrin kokonaisuutta hyödyttäviä ja että ekonomisti tuntee rahajyödyt ja -kustannukset sekä budjettirajoitteet, arvostelija antaa hyvän vihjeen jatkotyölle. Artikkelin olisi voinut siis sisältää luvun siitä,

miten kaupunki omassa strategiassaan budjettirajoitteensa puitteissa painottaa eri kaupungistumistekijöiden kehittämisen välillä. Samoin olisi toisessa lisäluvussa voitu käsitellä, miten valtio budjettirajoitteensa puitteissa kohdentaa resursseja eri kaupungeille eri tyyppisten kaupungistumistekijöiden viljelyn kannustimeksi vai kohdentaako ollenkaan.

Arvostelijan vihjaamalla tavalla täydennettynä artikkeli olisi varmaan ollut taloustieteellisesti parempi kokonaisuus joskin sen laajuus olisi varmaankin ylittänyt tarjotut puitteet. Kuitenkaan se, että tutkimuksesta tässä vaiheessa puuttuu jotain, joka voidaan johdonmukaisesti liittää tutkimuksessa jo esitettyyn, ei tee jo esitetystä arvotonta, vaan pikemminkin päinvastoin osoittaa oikeilla jäljillä olemista.

Johtopäätös, että ei-ekonomistin artikkelia ei olisi pitänyt julkaista, on siis tutkimuksen yleisemmän kehityksen kannalta väärä. Toivon VATT:n uskaltavan jatkossakin tehdä monitieteistä tutkimusta ja myös uskaltavan julkaista ei-ekonomistien kirjoituksia vuosikirjassaan.

---

⁴ Kirjoittaja on osallistunut 1990-luvulla kaikkiin suomalaisen kaupunkipolitiikan muotoiluyrityksiin, jotka on esitelty artikkelissa.